

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1879-09/1879-11)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1879-09/1879-11)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 144. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000097.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL PROF. L. DIETRICHSON (i
Kristiania
).
[Kbhvn., Efteraaret 1879.]

Kære Ven!

Hjertelig Tak for dit Brev. Jeg gaar strax over til at tale om dets Indhold; men først har jeg en Anmodning til dig, som du endelig maa sige Ja til. Den kommer ikke alene fra mig, men ogsaa fra Kolleger i Redaktionen for »Letterstedts Tidsskrift«.

Vi maa i dette Efteraar have en Artikel om Oehlen-schlägers skandinaviske Betydning, om hvad han — bevidst og ubevidst — har udrettet for Nordens Enhed. Det følger af sig selv — det holder jeg i alt Fald paa som en *conditio sine qua non* —, at denne Artikel maa komme fra en Nordmand eller en Svensk, helst egentlig en Nordmand. Hvorfor vi komme saa upassende sent dermed? Kære, vi have henvendt os til et Par Mænd, hvis Embede er Litteraturhistorie; de have givet et høfligt Afslag af Mangel paa Tid. Man har nu altid Tid til det, som man vil gøre. Jeg véd, at hine Mænd ikke have noget imod os; men jeg antager, at de ikke have den Evne at kunne stige ned af deres specialitistiske Kæphest og i et givet Øjeblik uddrage Summen af, hvad de i Kraft af deres Studium vide forud. Det tror jeg, du kan gøre, skønt du i de senere Aar ikke har givet dig udtrykkelig af med Litteraturhistorie, — det er maaske næsten en Fordel. Du er, som jeg før har sagt og skrevet om dig, *scandinavissimus omnium*, hvormed jeg ikke mener en fanatisk Skandinav, men den, som — paa det litterære og kunstneriske Omraade — mest har pløjet de 3 Folks Fællesskab igennem. Kære Ven! Tag en rask Beslutning og skriv en Artikel, saa lang eller kort den bliver, hvori du tager lige fat i Hovedsagen og kaster Lys over den. Sig ikke, at du har glemt mange af Oehenschlägers Enkeltheder, men husk, at dette er en stor Fordel for Opgaven! Vis d'Hrr. Professorer i Litteraturhistorie, hvorledes en stor Opgave skal overvældes med en rask Storm, og send os en Artikel om en 14 Dages Tid! Denne Anmodning kommer naturligvis ganske uafhængig af dit Brev og vilde være kommen uden det.

Jeg maa vistnok give dig Ret i din Kritik over min s. 145 »Muhammedaner«¹ — Udtrykket er for flot. Dog kan du vist ikke have noget imod, at jeg citerer Savonarola som en udpræget Modstander af den kunstneriske Humanisme. Jeg nedskrev hint Ord under Indtryk af et Citat i Perrrens' gode Bog om Savonarola og i Erindring om Vasaris Beretning i *Fra Bartolommeos Vita* (der er jo Tale om Baal og Brand for Studierne i Menneskeliguren som Virkning af Savonarolas Prædiken). Det falder mig ind, om den store Bolle, som Liget spiller hos Michel Angelo i Forhold til den levende Model, skulde være en Eftervirkning af Savonarola? Men det er maaske for luftigt. Det glæder mig ellers meget, at du synes om min Afhandling, eller rettere om mit Æmne — ja, er det ikke godt? Men det skulde gøre mig meget ondt, om du skulde betragte Pladsen som optaget og deri, at jeg har kastet mig over det, skulde se en Grund for dig til ikke at røre ved det. Jeg siger som Hesten til Spurven: Tag, kære Fugl, saa meget du vil; der er nok til os og mere till! ...

Om et Par Dage tænker jeg at rejse til Tyskland for en 14—16 Dages Tid: Köln — Kassel - Berlin. Til Köln har jeg bestemt Ærinde, at købe Malerier paa en Auktion, hvis der er noget godt. Men Honoraret er saa rundeligt, at jeg faar Lejlighed til at repetere Kassel og at studere Olympia-Sagerne og andet mere i Berlin. Spørgsmaalet er blot, om København og Danmark kan undvære J. L. saa længe. Det er i mange Henseender en travl Tid, bl. a. fordi vor ærede Kultusminister nu atter har forelagt Bigsdagen Forslaget om en Udstillings- og Skulptur-samlingsbygning. Du véd ikke, hvor meget Blæk der er flydt af min Pen i den Anledning. Saa er der f. Ex. en, der siger til Ministeren, at han synes, Bygningen bør holdes i samme »Stil« som Charlottenborg, hvilket giver Hs. Exc. en kærkommen Lejlighed til at tale om arkitektonisk Stil — det er noget, som aldrig tidligere er kommet i hans Tanker. Deraf flyder en Skrivelse fra Ministeriet til Akademiet, Vrøvl og Komitémøder i Akademiet, Protokoller og en himmel-lang Indstilling til Mi-s. 146 Ministeriet om Charlottenborgs »Stil«. Det kan Landstinget nu faa at granske over; og hvis et æret Medlem skulde finde paa at ytre sig derover, saa har vi atter Ministeriet, der skriver til Akademiet og »udbeder sig sammes behagelige Udtalelse« desangaaende. — *Europäisches Sclavenleben!*

Din hengivne
Jul. Lange.